

Tisztelt balassagyarmati polgárok, fiatalok és idősek, vasutasok és diákok!

Szívesen jöttem és teszek eleget a meghívásnak, mert ugyan Budapesten születtem, de családi szálak is fűznek ehhez a városhoz, ehhez a környékhez, anyai ágon. Örömmel nosztalgizáltam és idéztem fel a régi emlékeket, és közben azon gondolkodtam, hogy milyen egyszerű is a térségben mozogni, utazni, a palóc hagyományokat nyomon követni.

Most még így van!

A vasútnak nagy hagyománya van a térségben és ennek elvesztése, vagy a közlekedés haszontalan átszervezése az emberi kapcsolatokat, a társadalmi élet napi eseményeit, kapcsolatrendszerét alapjaiban boríthatja fel. A város a hazai közéletben már sokszor volt fókuszban, de sajnos szomorú események miatt is a figyelem középpontjába került, és most újra hangos a környék és újra Nógrád megye felé tekint az utazásban érintett állampolgárok aggódó tömege.

Gyermekkorom emlékei között is ott van a vonat, a vasút, amikor is az ország másik területére minden nyáron, a sínen közelíthettem meg úti célomat. Sajnos ott már nem jár a vonat, de az emlékek mellett még mindig fellelhető a vasút sajátosságához szorosan kapcsolódó környezet, vasutas épületek, az állomás maradványai.

Sok évvel ezelőtt történt, de a múlt emlékei most újra felfedezték bennem a vasút jelentőséget, a napi megélhetéshez szorosan hozzátartozó utazási eszközt. Mit is jelent ez a helyiek és a környéken élők számára? Sokkal többet, mint régen! A napi megélhetés, a család fenntartása a cél és ehhez nélkülözhetetlen eszköz a vasút. A vasút nemcsak egy sín pár, hanem kiút a mélyszegénységből! Most még nyitva van a kapu az élethez és azt nem hagyhatják a térségben élők, hogy becsukják előttük a világot! A világ jogosan mindenkié és ezt senki nem veheti el!

A szülők nap, mint nap azért utaznak, és vállalják a zakatolást, hogy családjukat fenntartsák és a kisvárosok, falvak életét is biztosítsák. Ha a falvakat elzárják a világtól, a fejlődés határait szűkítik be ebben a térségben. Élni akar itt is mindenki, legyen öreg, vagy fiatal, vasutas, vagy szakmunkás, tanár, vagy diák. A családfenntartók a kisvárosokat és a falvakat szépítik, az előállított értékekkel a család értékein túl, környezetüket is fejlesztik, szépítik. A diákok tanulni járnak, a családok tagjai dolgozni indulnak, hiszen mind távolabb kell zakatolni, hogy megfeleljenek a társadalom mind nehezebb kihívásainak! Ha ezt elveszik, elveszik az itt élő emberek életterét, megélhetésüket veszélyeztetik, hosszabb távon pedig bebetonozzák a szegénységet! Ezt nem érdemlik meg az itt élők, és ezért vagyunk itt mi is, hogy támogassunk benneteket, mert a szakszervezet segít és utat mutat!

Sokan vagytok itt fiatalok, akiket a vasútbezárások válaszút elé állítanak. Maradjunk vagy menjünk! Bezárni nem lehet senkit sem, de elüldözni innen bárkit is bűn! A fiatalok az utóbbi időkben egyre inkább hallatják hangjukat, elsősorban az egyetemeken és az egyetemek falain kívül találkoztunk velük. Most itt is sokan vagytok! Ugye itt is akartok maradni és itt is szeretnétek élni, még ha az élet időnként messzire vonatoztat benneteket.

Egyszerre több kihívásnak kell megfelelni és a helyes út keresésében segítséget nyújt, mert segítséget kell, hogy adjon a szakszervezet. Azok a szakszervezetek, akik a megújulás küszöbén állnak és az emberi értékek közvetítésével a családok fölé szeretnének és fognak védőernyőt nyújtani.

A fiataloknak szükségük van a családok intézményére, mint biztonságos és nyugodt élettér, hogy a szülők a jövő zálogaként a biztos jövőképet és világos karrier utat tárják gyermekük elé, akik az álmokból valósággá formálják elképzeléseiket. A világ kitárul előttük, de a fiatalok is mindig visszatekintenek, és sosem felejtik el honnan jöttek! Örömmel alapítanak majd családot, és már gyermekeiket is úgy nevelik fel: én itt voltam gyermek, innen indultam és ide érkezem! Nap, mint nap a vonat mely összeköt bennünket, családjainkat, társadalmi létünket, értékeinket! Ne találja ki senki, hogy ezt elvegye tőlünk!

Legyetek bátrak, mert ez egy bátor város, nem is akármilyen, hanem a legbátrabb! És nem azért, mert a városnak erről papírja van, hanem azért, mert a múlt kötelez mindenkit!

***Nemes Gábor, a Közlekedési Szakszervezetek Országos Szövetsége elnökének beszéde
2012. április 3. Balassagyarmat***